

eftergivet ved *benådning*. Nærværende bestemmelse gør det muligt, når retten, fængselsnævnet og anklagemyndigheden er enige om, at *genindsættelse i ungdomsfængslet vil være den rigtige og tilstrækkelige reaktion* overfor den pågældende, at *undlade fastsættelse af nogen sanktion, således at retten ved dommen alene afgør skyldspørgsmålet*.

§ 4 ændrer ved en ny affattelse af straffelovens § 63, stk. 2, reglerne for prøveløsladelse af personer, der er dømt til *arbejds-*hus således, at fængselsnævnet vil kunne fastsætte *prøvetiden* efter et individuelt skøn over den enkeltes behov til *mindst 1 og ikke over 3 år*.

Mens fængselsnævnet ifølge § 42, stk. 3, bestemmer prøvetidens varighed, forsåvidt angår ungdomsfængselsfanger, har det hidtil i § 63, stk. 2, været foreskrevet, at prøvetiden for arbejdsfanger, der løslades på prøve, altid er 1 år. Erfaringen har vist, at de fra arbejdslandet på prøve løsladte personer i mange tilfælde har behov for den støtte, som et tilsyn i prøvetiden kan give, i længere tid end 1 år. Skønt fængselsnævnet havde anbefalet mulighed for at fastsætte en prøvetid af indtil 5 år, er det ikke fundet rigtigt at søge tilvejebragt hjemmel for fastsættelse af en længere prøvetid end 3 år. Der er herved lagt vægt på, at betingelserne i borgerlig straffelovs § 62 for dom til indsættelse i arbejdsland i flere tilfælde vil føre til ny dom til indsættelse i arbejdsland ved ny kriminalitet inden 3 år efter prøvetidens udløb. En forlænget prøvetid vil derfor ikke blot medføre forøget mulighed for genindsættelse, men tillige forøget mulighed for ny dom til indsættelse i arbejdsland. En så kraftig forøgelse af denne mulighed, som ville være følgen af en prøvetid på 5 år, hvor-efter altså den tidligere arbejdslandindsættelse i forbindelse med nye forbrydelser ville kunne danne grundlag for ny dom til arbejdsland indtil 8 år efter løsladelsen på prøve, er af justitsministeriet opfattet anset for betænkelig.

Ved indføjelser af en henvisning til det i § 3 foreslåede nye stk. 5 i borgerlig straffelovs § 42 er det opnået, at denne regel om *rettens adgang til at undlade straffastsættelse for ny forbrydelse i prøvetiden, når genindsættelse skal ske, finder anvendelse også på de fra arbejdslandet prøveløsladte*.

§ 5 nedsætter ved en ny affattelse af straffelovens § 66, stk. 1, *mindstetiden for sikkerhedsforvaring idømt en person, der tidligere har været dømt til anbringelse i sikkerhedsforvaring, fra 8 til 4 år*.

Efter den hidtidige bestemmelse i § 66, stk. 1, har den, som efter tidligere at have været idømt sikkerhedsforvaring i medfør af § 65 påny — inden 5 år efter den endelige løsladelse, jfr. § 81, stk. 3,